

U S T A W A

z dnia ..... 2016 r.

o zmianie ustawy o paszach

Art. 1. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15 ust. 1 pkt 4 oraz art. 53 ust. 1 pkt 5 w zakresie dotyczącym art. 15 ust. 1 pkt 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o paszach ma na celu zmianę przepisu art. 65 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398) w zakresie terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Projekt przesuwa na dzień 1 stycznia 2021 r. termin wejścia w życie ww. zakazu, który zgodnie z art. 65 ustawy o paszach wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Na ostatnim etapie prac parlamentarnych do ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wprowadzony został zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego (art. 15 ust. 1 pkt 4). Zgodnie z art. 65 tej ustawy zakaz ten miał wejść w życie po upływie 2 lat od dnia jej ogłoszenia, tj. od dnia 12 sierpnia 2008 r.

Termin wejścia w życie zakazu został jednak ponownie przesunięty na dzień 1 stycznia 2013 r. ustawą z dnia 26 czerwca 2008 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 899), a kolejną zmianę terminu wejścia w życie wprowadzono ustawą z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. poz. 1007), gdzie zgodnie z jej art. 65 zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego będzie obowiązywał z dniem 1 stycznia 2017 r.

Kwestie pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego regulują przepisy Unii Europejskiej, a w szczególności przepisy rozporządzeń:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str.1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.), w którym określone zostały wytyczne dotyczące bezpieczeństwa żywności i pasz,
- 2) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz.

UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432),

- 3) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455).

Rozporządzenie nr 1829/2003 bardzo precyzyjnie określa zasady udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu pasz genetycznie zmodyfikowanych (GMO). Zgodnie z tym rozporządzeniem pasze genetycznie zmodyfikowane, przed wprowadzeniem do obrotu muszą zostać poddane szczegółowej procedurze, w trakcie której weryfikowane jest ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska naturalnego. Genetycznie zmodyfikowane pasze mogą być wprowadzane do obrotu jedynie wtedy, gdy nie wywierają szkodliwych skutków w tym zakresie (art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1829/2003).

Na szczeblu Unii Europejskiej opinię w sprawie bezpieczeństwa produktów GMO opracowuje Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Pasze uznane za bezpieczne zostają wpisane do Rejestru GM Żywności i Pasz Unii Europejskiej (autoryzacja), prowadzonego przez Komisję Europejską, oraz dopuszczone do wprowadzenia do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Należy podkreślić, że inne państwa Unii Europejskiej nie wprowadziły zakazu stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Na obszarze Unii Europejskiej jest prowadzony obrót paszami GMO uznanymi za bezpieczne w świetle wspólnotowych uregulowań prawnych, i wpisanymi do rejestru GM żywności i pasz Unii Europejskiej.

Ponadto, zgodnie z zapisami Traktatu o funkcjonowaniu UE (TFUE) zakazane jest stosowanie między państwami członkowskimi ograniczeń ilościowych w przywozie towarów oraz wszelkich środków o skutku równoważnym. Zgodnie z zasadą „swobodnego przepływu towarów” produkty zatwierdzone zgodnie z procedurami Unii Europejskiej muszą być dopuszczone do obrotu we wszystkich państwach Unii Europejskiej.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa pasz i tym samym eliminacji wszelkich bezpośrednich lub pośrednich zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz zwierząt, na podstawie

art. 50 rozporządzenia nr 178/2002 ustanowiony został System Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznej Żywności i Paszy (RASFF), obejmujący państwa członkowskie, Komisję Europejską i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). W ramach ustanowionego systemu RASFF, w każdym państwie członkowskim wyznaczony został punkt kontaktowy. Jeżeli wystąpi bezpośrednie lub pośrednie niebezpieczeństwo zagrażające zdrowiu ludzi lub zwierząt związane z paszami, informacja o tym fakcie jest natychmiast przekazywana Komisji Europejskiej w ramach systemu wczesnego ostrzegania. Powiadomieniu towarzyszy szczegółowe wyjaśnienie powodów działania podjętego przez właściwe władze państwa członkowskiego, z którego powiadomienie zostało wysłane. Ograniczenia w swobodnym przepływie towarów mogą dotyczyć jedynie sytuacji, w których dochodzi do narażenia zdrowia ludzi i zwierząt, a także zagrożenia dla środowiska naturalnego. Sytuacje takie nie mogą nosić znamion restrykcji między państwami.

Polskie przepisy zakazujące stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego zostały zakwestionowane przez Komisję Europejską, która trzykrotnie skierowała do Polski pisma, w tym: dwa pisma administracyjne oraz uzasadnioną opinię na podstawie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, dotyczącą uchybienia zobowiązaniom wynikającym z rozporządzenia nr 1829/2003. Pomimo odłożenia w czasie zakazu, Komisja Europejska w dniu 21 czerwca 2011 r. złożyła przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej skargę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS) wnosząc o stwierdzenie, że przez wprowadzenie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 16 ust. 5, 19, 20 i 34 rozporządzenia nr 1829/2003 oraz o obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Pomimo, że wyrok w sprawie 313/2011 r. był korzystny dla Polski, to dnia 13 października 2014 r. Polska otrzymała, za pośrednictwem systemu EU-Pilot, pismo Komisji Europejskiej – Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Konsumentów w sprawie przepisów ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach. Pismo to zawierało pytania: o uzasadnienie podtrzymania zakazu dotyczącego genetycznie zmodyfikowanej paszy zawartego w art. 15 ustawy o paszach, o uzasadnienie, w świetle zasady lojalnej współpracy zawartej w art. 4 ust. 3 TUE, kolejnych przypadków przesunięcia wejścia w życie zakazu oraz prośbę o podanie informacji

o stanie prac nad tym zakazem. Pismo to było zatem kontynuacją postępowania prowadzonego przez Komisję w trybie art. 258 TFUE (ówczesnego art. 226 TWE), zakończonego wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie C-313/11 Komisja p. Polsce.

Należy podkreślić, że ani z prawa unijnego, ani z wyroku w sprawie C-313/11 nie wynika dla Polski żaden obowiązek zmiany prawa krajowego w zakresie dotyczącym pasz genetycznie zmodyfikowanych. Ponieważ skarga Komisji została przez Trybunał prawomocnie oddalona, w dniu 16 października 2014 r. Komisja zamknęła postępowanie (nr 2006/2455).

Ponieważ w 2006 r. Polska nie posiadała żadnych wyników badań naukowych w zakresie wpływu szkodliwości GMO, w Instytucie Zootechniki – Państwowym Instytucie Badawczym w Krakowie przy współudziale Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach przeprowadzone zostały badania naukowe potwierdzające czy też wykluczające szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko organizmów genetycznie zmodyfikowanych. Badania te dotyczyły m.in. wpływu pasz GMO na produktywność i zdrowotność zwierząt, transfer transgenicznego DNA w przewodzie pokarmowym oraz jego retencję w tkankach i produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego. Na podstawie uzyskanych wyników badań nie stwierdzono negatywnego wpływu skarmiania pasz GMO na jakość i bezpieczeństwo produktów zwierzęcych, zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko. Powyższe badania były prowadzone na krowach mlecznych, cielętach, lochach, prosiętach i tucznikach, kurach nioskach i kurczętach rzeźnych. Do badań użyto dwóch podstawowych pasz zmodyfikowanych genetycznie, istotnych dla krajowego bilansu paszowego, tj.: śrutę sojową oraz ziarno kukurydzy mieszańca MON 810.

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, iż skład chemiczny ziarna kukurydzy MON 810 i jej konwencjonalnej linii rodzicielskiej, wskazuje na ich równowartość pokarmową w żywieniu zwierząt gospodarskich. Ponadto, nie stwierdzono negatywnego wpływu skarmiania śrutki sojowej genetycznie modyfikowanej na jakość i bezpieczeństwo produktów zwierzęcych, zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

Należy podkreślić, że zawartość białka w dawce pokarmowej ma istotny wpływ na tempo wzrostu zwierząt, ich wydajność i długość okresu tuczu, co w zasadniczy sposób rzutuje na efektywność produkcji zwierzęcej i opłacalność hodowli. Zabłokowanie możliwości importu śrutki sojowej genetycznie zmodyfikowanej stanowić będzie istotny

problem, ponieważ w Polsce, podobnie jak w innych państwach Unii Europejskiej, występuje poważny niedobór białka paszowego, na który nałożył się również zakaz stosowania w żywieniu zwierząt mączek pochodzenia zwierzęcego. Do 2000 r. bardzo istotnym źródłem białka paszowego były mączki zwierzęce powszechnie stosowane w produkcji pasz przemysłowych. W 2000 r. ich udział stanowił około 26% ogółu surowców wysokobiałkowych wykorzystywanych przez krajowy przemysł paszowy.

Zakaz stosowania ww. mączek w krajowym przemyśle paszowym spowodował powstanie znaczących niedoborów białka, które musiały być zastąpione wysokobiałkowymi surowcami pochodzenia roślinnego. Żadne z państw Unii Europejskiej nie jest samowystarczalne w zakresie pokrycia zapotrzebowania na białko paszowe. Śruta sojowa importowana do Polski głównie z Argentyny, Brazylii i USA jest w większości modyfikowana genetycznie.

Polska nie ma możliwości, w żywieniu zwierząt, zastąpienia soi genetycznie zmodyfikowanej jej konwencjonalnym odpowiednikiem, ponieważ główni światowi producenci i eksporterzy soi, uprawiający ponad 90% jej światowej produkcji, przeszli prawie całkowicie na uprawę soi GM.

Białko soi charakteryzuje się dobrym składem aminokwasowym, a jego strawność jest większa niż w przypadku innych pasz. Możliwości zastąpienia pasz genetycznie zmodyfikowanych krajowymi komponentami wysokobiałkowymi są ograniczone zarówno czynnikami uprawowymi, jak i żywieniowymi. Należy stwierdzić, że nie jest możliwe całkowite zastąpienie śruty sojowej w żywieniu zwierząt innymi surowcami wysokobiałkowymi, tj. roślinami strączkowymi czy śrutą rzepakową.

Wejście w życie ustawowego zakazu (od 1 stycznia 2017 r.) wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, z pewnością spowoduje trudności z zakupem surowca wolnego od GMO w ilości spełniającej zapotrzebowanie, jak również przyczyni się do pogorszenia konkurencyjności produkcji zwierzęcej i wzrostu cen żywności, zwłaszcza mięsa drobiowego, wieprzowego, ale także jaj, i będzie nieskuteczne w zabezpieczeniu polskich konsumentów przed spożywaniem żywności wyprodukowanej z udziałem pasz zawierających rośliny GMO. Brak takiego zakazu w innych państwach członkowskich UE uniemożliwia bowiem egzekwowanie zakazu wprowadzania na polski rynek importowanej żywności wytworzonej w oparciu o pasze GMO. Polska jest bardzo konkurencyjnym producentem

brojlerów w Unii Europejskiej, ale szacowany wzrost kosztów produkcji z tytułu zakazu stosowania pasz GMO znacznie zmniejszy naszą konkurencyjność cenowo-kosztową. Należy się więc spodziewać ograniczenia eksportu i napływu drobiu z importu, a w konsekwencji spadku produkcji żywca drobiowego oraz w konsekwencji bankructwa części ferm. Następstwem może być nie tylko zahamowanie dynamicznego rozwoju drobiarstwa, ale nawet jego znaczący spadek produkcji.

Biorąc pod uwagę już istniejącą różnicę w cenach śrut modyfikowanych i nie modyfikowanych genetycznie, wprowadzenie zakazu skutkowało by znacznym wzrostem kosztów surowcowych, a co za tym idzie kosztów wytwarzania pasz treściwych, oraz ich cen rynkowych, przy założeniu, że koszty surowca stanowią ok. 70% całkowitych kosztów produkcji pasz.

Wzrost cen pasz oznacza spadek opłacalności produkcji zwierzęcej, który w pierwszej kolejności i w największym stopniu dotknąłby dużych producentów sektora drobiarskiego, którzy prowadzą intensywną produkcję, opartą w całości na gotowych zakupionych paszach. Pogorszenie opłacalności produkcji zwierzęcej dotyczyłoby również mniejszych producentów sektora drobiarskiego oraz producentów sektora trzody chlewnej, którzy stosują w tuczu trzody duże ilości koncentratów białkowych i mieszanek.

Zwiększenie kosztów produkcji zwierzęcej prowadziłoby w konsekwencji do wzrostu cen detalicznych mięsa białego i czerwonego, a także mleka i jaj. Poza tym taka sytuacja wpłynęłaby niekorzystnie na konkurencyjność polskich produktów zwierzęcych na rynkach zagranicznych.

Podaż krajowej produkcji surowców wysokobiałkowych jest niewystarczająca i od lat nie pokrywa krajowego zapotrzebowania na białko paszowe.

W krajowym bilansie wysokobiałkowych pasz uwagę należy zwrócić na rośliny strączkowe, które zawierają przeciętnie od 20% (groch) do 38% (łubin żółty) białka ogólnego, charakteryzującego się niedoborem aminokwasów siarkowych, głównie metioniny. W przypadku łubinu zaznacza się także niezbilansowanie białka w zakresie lizyny. Nasiona roślin strączkowych pastewnych charakteryzują się nie tylko znacznie niższą zawartością białka w porównaniu do śrut oleistych, ale również cechuje je niski poziom najważniejszych aminokwasów (lizyna, metionina, cystyna). Rośliny strączkowe pastewne (głównie bobik i groch) zawierają również substancje antyżywniowe, które m.in. limitują ich udział w mieszankach paszowych. Uprawa strączkowych przy dotychczasowych cenach była i jest w

kraju mało opłacalna, ze względu na niskie i mało stabilne plony. Pasze te słabo konkurują ze śrutami poekstrakcyjnymi, a w szczególności śrutą rzepakową.

Celem projektowanej ustawy jest zminimalizowanie deficytu białka paszowego oraz utrzymanie konkurencyjności sektora paszowego w Polsce w stosunku do podmiotów działających na rynku Unii Europejskiej, dlatego w projekcie ustawy planuje się odroczenie terminu wejścia w życie zakazu o kolejne 4 lata, tj. do dnia 1 stycznia 2021 r.

Przesunięcie terminu wejścia w życie zakazu o 4 lata umożliwi:

- 1) szczegółową analizę wyników ekspertyzy nt:
  - a) analizy możliwości stosowania alternatywnego żywienia zwierząt wysokobiałkowymi materiałami paszowymi innymi niż genetycznie modyfikowana śruta sojowa w aspekcie skutków ekonomicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w Polsce, w świetle możliwości wprowadzenia zakazu GMO, oraz
  - b) oceny potencjalnych skutków ekonomicznych dla rolnictwa polskiego, w kontekście zmian klimatu, wpływających na konieczność redukcji emisji amoniaku w rolnictwie i jednocześnie konieczności uwzględnienia stosowanego podejścia do wprowadzenia zmian zapotrzebowania na białko paszowe, rozwój produkcji zwierzęcej oraz wynikających z tego podejścia kosztów,
- 2) stosowanie krzyżowego skarmiania mączek mięsno-kostnych, pod warunkiem zmian w prawie Unii Europejskiej,
- 3) wykorzystanie śruty rzepakowej, która obecnie nie jest w pełni wykorzystywana przez krajowych przetwórców,
- 4) analizę wyników programu hodowlanego dotyczących roślin strączkowych i soi niemodyfikowanej genetycznie,
- 5) kontynuację wsparcia finansowego dla rolników ze środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej w formie płatności do roślin białkowych,
- 6) kontynuację realizacji programu wieloletniego 2016–2020 „Zwiększenie wykorzystania krajowego białka paszowego dla produkcji wysokiej jakości produktów zwierzęcych w warunkach zrównoważonego rozwoju”. Hodowla roślin strączkowych,
- 7) zastosowanie w żywieniu zwierząt białka z owadów, na tym etapie wiedzy stwierdzono, że owady mogą stanowić alternatywną paszę dla zwierząt zastępującą kosztowne pasze białkowe, takie jak mączka rybna czy śruta sojowa,

- 8) uzyskanie niezbędnych ilości krajowego białka paszowego, które mogłyby wzbudzić zainteresowanie dużego przemysłu paszowego (jednorodne partie wielkości minimum 100 ton, zaś przeciętna wytwórnia pasz produkuje miesięcznie od 5 do 10 tys. ton),
- 9) zastąpienie 0,5 mln ton importowanej soi paszami produkcji krajowej, które wymaga rezygnacji z eksportu śruty rzepakowej oraz zwiększenia krajowej produkcji roślin strączkowych do 800–1000 tys. ton. Wymaga to zwiększenia powierzchni uprawy strączkowych (przynajmniej 500 tys. ha) i przekonania przemysłu paszowego oraz hodowców do pasz z udziałem roślin strączkowych. Byłoby to korzystne dla polskiego rolnictwa, ze względu na rolę roślin strączkowych w płodozmianie i ich następcze działanie plonotwórcze. Wymaga to jednak działań w dłuższym okresie czasu oraz wspierania nie tylko rolników, ale również zaangażowania nauki w przyspieszenie postępu genetycznego, rozwój technologii uprawy i analiz ekonomicznych dla poprawy opłacalności ich uprawy.

Celem projektowanej ustawy jest utrzymanie konkurencyjności sektora paszowego w Polsce w stosunku do podmiotów działających na rynku Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., a więc z dniem, w którym według obowiązujących przepisów ma wejść w życie zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Aby bowiem odroczyć termin wejścia w życie tego zakazu, zmiana art. 65, w którym ten termin został ustanowiony, powinna wejść w życie najpóźniej w tym dniu.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do treści art. 4 i 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowana ustawa wdraża przepisy prawa Unii Europejskiej i dlatego nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został zgłoszony do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETAŃ STANU

Ewa Lech

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o paszach</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ewa Lech – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Tel.: 22 623 18 43 e-mail: Krystian.poplawski@minrol.gov.p</p>	<p>Data sporządzenia kwiecień 2016</p> <p>Źródło: rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac UC 63</p>
--	---

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o paszach ma na celu zmianę przepisu art. 65 w zakresie terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego.

Kolejną zmianę terminu wejścia w życie wprowadzono ustawą z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. poz. 1007), gdzie zgodnie z jej art. 65 zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego będzie obowiązywał z dniem 1 stycznia 2017 r.

W Polsce podobnie jak w większości krajów strefy umiarkowanej występuje niedobór białka paszowego, a podaż z produkcji krajowej materiałów paszowych od lat nie pokrywa krajowego zapotrzebowania na białko paszowe.

Główną rolę w uzupełnieniu powstałych niedoborów białka odegrały i odgrywają importowane sruły oleistych (GMO).

Bezpieczeństwo żywnościowe w zakresie białka paszowego jest celem nadrzędnym polityki gospodarczej każdego kraju, stąd wymaga zapewnienia zróżnicowanych i pewnych źródeł jego pozyskiwania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt przesuwana dzień 1 stycznia 2021 r. termin wejścia w życie ww. zakazu, który zgodnie z art. 65 ustawy o paszach wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Na posiedzeniu Kierownictwa Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 7 marca 2016 r. podjęta została decyzja odnośnie dalszego postępowania legislacyjnego do ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach. Podjęto decyzję o wprowadzeniu zmiany w art. 65 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach w zakresie dotyczącym art. 15 ust. 1 pkt 4, polegająca na przesunięciu terminu wejścia w życie przedmiotowego zakazu o 4 lata, tj. do dnia 1 stycznia 2021 r.

Źródła finansowania								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie wpłynie na pozostałe obszary	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)